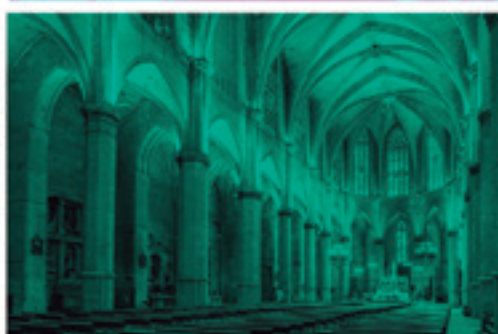

Full diocesà

1 d'agost del 2021

cases
d'Oliba

El Camí d'Oliba i Cases d'Oliba, una proposta cultural ineludible

Coincidint amb les vacances d'estiu, un temps de descans i esbarjo, us presentem una proposta cultural i d'oci molt interessant i apta per a tota la família.

D'una banda, el Camí Oliba, un sender de gran recorregut (GR-151) que connecta algunes de les obres més emblemàtiques de l'art romànic, i, de l'altra, Cases d'Oliba, una iniciativa cultural del bisbat de Vic per a posar en valor el patrimoni de la diòcesi, amb visites a esglésies i monuments a preus reduïts. Ambdues propostes van unir-se el propassat mes d'abril per a sumar sinergies i atraure visitants, gràcies a un conveni de col·laboració entre el bisbat de Vic i l'Associació Rutes del Romànic per a fomentar el coneixement de l'art romànic, com a element

integrador de la Catalunya Central, i el llegat del bisbe i abat Oliba (971-1046), una personalitat històrica fonamental en la configuració del país.

El Camí Oliba és una ruta d'art romànic que uneix les comarques del Bages, d'Osona i del Ripollès, utilitzant com a fil conductor el patriarca esmentat. El camí pot fer-se a peu, en bicicleta o en cotxe (més informació a www.camioliba.cat).

Quant a Cases d'Oliba, és una proposta cultural que permet de visitar, amb un bitllet conjunt i econòmic, els principals equipaments patrimonials de caràcter religiós amb arrels mil·lenàries de les comarques del Ripollès, Osona, el Bages, el Moianès i l'Anoia. Les entrades, amb descompte, poden adquirir-se a www.casesdoliba.cat.

«L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam.» El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mando. He sentit aquestes murmuracions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: "Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu", i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu.» Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatlles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaï, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir "Què és això?" Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dona per aliment.» (16,2-4.12-15)

Salm responsorial

El Senyor els donà el seu blat celestial.
(77)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après, no és res de tot això. No us l'han predicat tal com és? No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despul·leu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els dissenys que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat. (4,17.20-24)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, quan la gent veïa que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús

a Cafar-Naïm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, quan hi heu vingut, aquí?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal.» Ells li preguntaren: «Què hem de fer per obrar com Déu vol?» Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat.» Li contestaren: «Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Escriptura: "Els donà el seu blat celestial."» Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món.» Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa.» Jesús els diu: «Jo sóc el pa que dona la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.» (6,24-35)

«Li diuen: "Senyor, doneu-nos sempre aquest pa." Jesús els diu: "Jo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set"»

El pa de vida

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús és el pa baixat del cel per a donar vida al món.

Els deixebles cercaven beneficis temporals i es despreocupaven dels eterns. També ens passa a nosaltres. Quan preguntaven a Jesús què havien de fer, ell els deia: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat.»

Ah!, les dificultats de la fe. Una ment orgullosa refusa allò que no pot entendre i nega tot el que no pot ser provat. Però recordem el famós pensament de Blaise Pascal: «El cor té raons que la raó no comprèn.» Cal que convisquin en fructuós equilibri el pensament i l'emoció, l'element racional i l'element cordial. La ciència, que es basa sobretot en el raciocini, procura resoldre problemes, però no pot explicar el Misteri.

Cercar el pa de vida vol dir alimentar-nos de la manera d'actuar de Jesús: acollint, perdonant, servint.

El pa té un valor simbòlic: és alhora l'Infant de Betlem i el Crucificat, ofrenats perquè tinguem vida. L'amor que no s'ofereix al món no és amor autèntic, no és aquell pou sense fons del qual com més aigua vas traient més fondo el veus.

El pa baixat del cel nodreix la fe i confereix força i valentia per a lluitar pacíficament en el combat d'aquest món, plantant cara al dolor i al sofriment, visitants no desitjats.

Jesús alimenta el cor i la ment, ara i aquí.

La imatge

L'epopeia de l'Èxode —l'alliberament d'Israel d'Egipte amb la mà forta i el braç poderós de Déu— ofereix situacions per a augmentar la confiança en el Senyor i reforçar l'aliança. El pa, l'aigua, la victòria contra enemics de tota mena...

La reflexió de Jesús anima a discernir quin és el pa important per a viure; no serà el manà, sinó el pa que és ell mateix per a donar vida al món.

[La recollida del manà \(1896\). James Tissot](#)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

2 dilluns

—La Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula
—Sant Eusebi de Vercel·li, bisbe
Nm 11,4b-15/Salm 80/Mt 14,13-21

3 dimarts

—Santa Lídia
Nm 12,1-13/Salm 50/Mt 14,22-36

4 dimecres

—Sant Ruben
—Sant Joan Maria Vianney, prev.
Nm 13,1-2.25-14,1.26-29.34-35/
Salm 105/Mt 15,21-28

5 dijous

—La Dedicació de Santa Maria la Major
—La Mare de Déu de les Neus
Nm 20,1-13/Salm 94/Mt 16,13-23

6 divendres

—La Transfiguració del Senyor
Dn 7,9-10.13-14/Salm 96/2Pe
1,16-19/Mc 9,2-10

7 dissabte

—Sant Albert de Sicília
Dt 6,4-13/Salm 17/Mt 17,14-20

8 diumenge XIX de durant l'any/ Cicle B

—Sant Domènec de Guzmán, fundador
1R 19,4-8/Salm 33/Ef 4,30-5,2/Jo
6,41-51

En temps de melons...

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els qui som nascuts en terres més meridionals i amb bona horta, el temps d'estiu és el de degustar una de les fruites més saboroses: el meló. Meló com a terme genèric, perquè anomenem «meló cristià» el meló com a tal, i «meló de moro» la síndria. Tots dos, ben frescos, són unes postres excel·lents i sanes. És cert que avui, amb tot el trànsit de mercaderies i els hivernacles, durant l'any sencer podem menjar qualsevol fruita. Tanmateix, uneixo l'estiu amb el meló, com a fruita rellevant d'aquesta estació.

És important, a l'estiu, de no abandonar les fites fonamentals del nostre camí cristià

Hi ha una dita castellana que, traduïda, fa: «En temps de melons, curts els sermons.» I això em fa pensar en el fet que durant el temps d'estiu les activitats pastorals afluïxen. Certament, resten les fonamentals: la celebració de l'eucaristia, sobretot la dominical, l'atenció als malalts, el sagrament de la reconciliació i totes les altres activitats sacramentals, com els bateigs, els casaments i les exèquies cristianes. Les parròquies no tanquen pas, perquè sigui estiu.

Però voldria insistir en la importància, durant l'època estival, de no abandonar les fites fonamentals del nostre camí cristià. L'eucaristia dominical n'és una d'inexcusable. Necessitem la gràcia de Déu que es fa present, vessant-se en els nostres cors, en la celebració de la missa. Escoltar la Paraula i alimentar-nos del Cos de Crist, fent-ho en la comunitat dels germans, és una font de llibertat i d'amor que res no pot substituir. Si guem on siguem, hem de desitjar i cercar la celebració

eucarística. On se celebra l'eucaristia, l'Església s'hi fa present. Hem de trencar les barreres de la «meva» comunitat per a descobrir l'Església vivent en molts llocs. Tant de bo, també, que el Senyor ens fes el do de desitjar la missa diària!

La gràcia de Déu és una necessitat per a tota persona. L'actitud de pensar que amb les nostres soles forces podem fer el bé és pelagiana, no pas cristiana. Hi ha estadístiques que diuen que, en sortir del temps de vacances, es produeixen moltes ruptures matrimoniales o de parelles. Conviure més intensament quan hi ha amor i amistat és un reforçament dels vincles entre les persones; però també hem de tenir en compte que el pitjor enemic que tenim l'hem de cercar on, massa sovint, es fa present l'individualisme, que duu el jo egoista a regnar com a sobirà absolut. I en això la gràcia de Crist, guaridora i alliberadora, és de gran ajut, a fi que el diàleg, la paciència, el perdó i l'amor s'hi facin presents.

